

en række punkter i lovforslaget, som sigtede mod de af hans parti opstillede mål, navnlig en frigørelse fra restriktionerne, men der var til gengæld en række bestemmelser, som forringede eller direkte modvirkede disse bestræbelser, og som man derfor ikke kunne medvirke til.

*Alfred Jensen* (DK) fremførte en skarp kritik af den førte boligpolitik, som var årsag til den herskende boligmangel, der var et større problem end forskellen i huslejeniveauerne. Han tog afstand fra de foreliggende lovforslag, der indeholdt tendenser mod en afvikling af lejerbeskyttelsen og af støtte til boligbyggeri. Der burde i stedet træffes foranstaltninger, som sikrede mod spekulation i såvel nye som gamle boliger.

*Udvalgsbehandlingen* resulterede i en række ændringer, hvoraf de væsentligste fremgår af det tidligere anførte. Af en udtalelse i betænkningen fremgår, at udvalget har drøftet muligheden for at skaffe *enlige personer* bedre vilkår med hensyn til at opnå selvstændige lejligheder. „Da det imidlertid må erkendes, at familier har vanskeligere ved at undvære selvstændig lejlighed end enlige, har udvalget dog ikke fundet det muligt at indføje lovbestemmelser, der forbeholder enlige visse kategorier af lejligheder, men udvalget finder, at boliganvisningsudvalgene i så vidt omfang, som bolig-situationen i den enkelte kommune tillader, bør give enlige personer, der ikke er helt unge, mulighed for at få egen lejlighed.“

I øvrigt indstillede ifølge betænkning og tillægsbetænkning udvalgets *flertal* (regeringspartiernes medlemmer) lovforslaget til *vedtagelse* med de foreslåede ændringer, mens et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer), uanset at nogle ændringsforslag måtte anses for forbedringer, ville stemme *imod lovforslagets endelige vedtagelse*, navnlig på grund af kombinationen med de nye ejendomsskatter.

En række af kommunisterne stillede ændringsforslag forkastedes ved 2. behandling. Ved 3. behandling fremsatte *Alfred Jensen* (DK) følgende *forslag om motiveret dagsorden*:

„Idet folketinget afviser de foreliggende forslag, udtaler det, at der må træffes foranstaltninger, der hindrer spekulation i boligen, sikrer borgeren lejlighed til rimelig pris og fremmer byggeriet, så bolig mangelen overvindes, saneringen kommer i gang og de store årganges boligbehov tilfredsstilles. Tinget pålægger derfor regeringen at søge de gældende love om leje og boligbyggeri forlænget til 31. marts 1960 og at fremsætte forslag til fremtidig lovgivning efter følgende retningslinjer:

1. Nationalisering af den gamle boligmasse.
2. Opretholdelse af huslejestop og opsigelsesforbud.
3. Tilvejebringelse af 25 000—30 000 lejligheder årlig i den kommende 10 års periode.